

PYTANIE USTNE WYMAGAJĄCE DEBATY O-0029/08/zm.1

zgodnie z art. 108 Regulaminu

skierowane przez: Elly de Groen-Kouwenhoven, Angelika Beer oraz Caroline Lucasw imieniu grupy politycznej Verts/ALE, Luisa Morgantiniw imieniu grupy politycznej GUE/NGL, Annemie Neyts-Uyttebroeckw imieniu grupy politycznej ALDE, Ana Maria Gomesw imieniu grupy politycznej PSE, Ģirts Valdis Kristovskisw imieniu grupy politycznej UEN, Karl von Wogau oraz Stefano Zappalàw imieniu grupy politycznej PPE-DE do Rady

Przedmiot: Światowego traktatu o zakazie broni uranowej

Wykorzystywanie w działaniach wojennych zubożonego uranu jest sprzeczne z podstawowymi przepisami i zasadami zawartymi w pisanym i zwyczajowym międzynarodowym prawie humanitarnym i ochrony środowiska. W listopadzie 2006 r. Parlament Europejski zintensyfikował zatem poprzednie wezwania do wprowadzenia moratorium na broń uranową poprzez przyjęcie jego rezolucji w sprawie „broni biologicznej i niehumanitarnej broni konwencjonalnej”. Wsparcie nasila się na całym świecie. W marcu 2007 r. Belgia przyjęła prawo krajowe zabraniające wytwarzania, wykorzystywania, przechowywania, sprzedaży, nabywania i tranzytu broni uranowej. W maju 2007 r. Parlament Europejski pokazał zdjęcia i świadectwa ofiar broni uranowej w Iraku (70% powierzchni Iraku pokryta jest pyłem zubożonego uranu). W październiku 2007 minister obrony Włoch ujawnił, że 37 żołnierzy włoskich zmarło w latach od 1996 do 2006 najprawdopodobniej w wyniku narażenia na działanie broni uranowej podczas misji w Iraku i na Bałkanach. W szeregu innych krajów miały miejsce podobne przypadki, w rezultacie czego ucierpiały setki weteranów. W wyniku rosnącego zaniepokojenia skutkami zubożonego uranu dla zdrowia ludzkiego w Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych wprowadzono systemy badań powracających żołnierzy. W grudniu 2007 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ zdecydowaną większością głosów przyjęło rezolucję wyrażającą zaniepokojenie wojskowymi zastosowaniami uranu. Rezolucja pt. „Skutki wykorzystywania uzbrojenia i amunicji zawierających zubożony uran” wzywa państwa członkowskie ONZ do powtórzenia zbadania zagrożeń dla zdrowia ludzkiego spowodowanych wykorzystywaniem broni uranowej. Z rosnącej liczby dowodów na chemiczną toksyczność uranu i jego potencjalnie rakotwórczy charakter wynika konieczność stosowania zasady ostrożności zgodnie z prawem UE.

1. Jakie kroki podejmuje lub zamierza podjąć Rada w następstwie tej rezolucji Parlamentu?
2. Jak Rada włączy kwestię broni uranowej w swą przyjętą Europejską Strategię Bezpieczeństwa oraz strategię UE przeciwko rozpowszechnianiu broni masowego rażenia?
3. Jakie gwarancje – w celu przestrzegania zasady ostrożności oraz dokonania oceny kwestii zubożonego uranu podczas każdej misji – może dać Rada, aby nie dopuścić do wykorzystywania broni uranowej podczas misji EPBiO, w imieniu lub pod auspicjami UE oraz we współpracy z NATO i USA?
4. Jakie gwarancje może dać Rada, aby nie dopuścić do kontaktu personelu EPBiO z przedmiotami skażonymi zubożonym uranem ani do przebywania w kwaterach czy obszarach skażonych zubożonym uranem?
5. Jaki dialog nawiązał w tej sprawie sekretariat Rady ze swymi amerykańskimi odpowiednikami, Europejską Organizacją Związków Żołnierzy „Euromil”, żołnierzami i ludnością cywilną, na przykład w przypadku działań na Bałkanach i w Iraku?

Przedłożone: 01.04.2008

Przekazane: 02.04.2008

Termin na udzielenie odpowiedzi: 23.04.2008